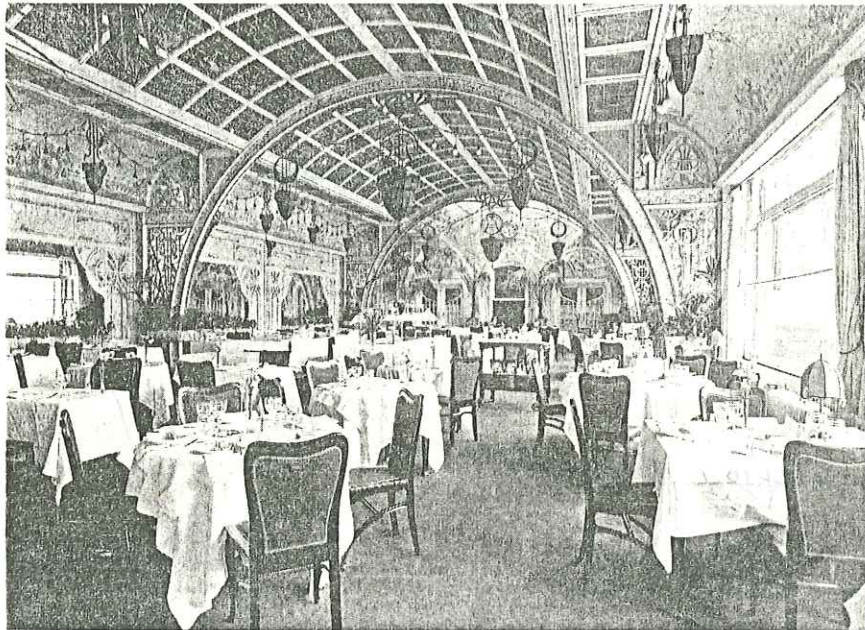


# Sloopdeel Kurhaus wordt bewaard



Bij de gedeeltelijke sloop van het Kurhaus te Scheveningen is een gebogen glas-in-lood koepel in de zuidvleugel tevoorschijn gekomen. Het gaat hierbij om een Jugendstil-koepel die onder stuc was verdwenen. Een Heemschut-lid, begaan met het „lot“ van het Kurhaus vestigde hierop onze aandacht met de vraag of dit stukje monumentaal Kurhaus niet bewaard kan blijven. We hebben hierover ons licht opgestoken en ons is daarbij verzekerd, dat de koepel weliswaar wordt verwijderd, maar dat deze niet naar de schroothoop gaat, doch opgeslagen zal worden tot bij tijd en wijle er – eventueel elders – een goede bestemming voor kan worden gevonden.

Het Kurhaus werd indertijd (1885–1887) ontworpen door de Duitse architecten Henkenhof en Ebert. Zij waren nog niet aan de Art Nouveau toe, hoewel men aarzende aanzetten, vooral in de decoratie van de zalen aantreft. In zijn boek „s-Gravenhage stad om de vijver“ heeft de enige tijd geleden overleden auteur R. Blijstra daarover o.a. het volgende geschreven: „Het Kurhaus staat daar met zijn vreemde classicistische pilastergevel, die op generlei wijze past bij de koepel, die men niet Turks en niet barok kan noemen, met zijn in het geheel niet passende witte bijgebouwen aan de zijkanen (inmiddels al eerder verdwenen: red. Heemschut), die overigens slechts schijnbaar met het hoofdgebouw zijn (waren: red. Heemschut) verbonden, met zijn ijzeren galerij rond het hele gebouw en zijn

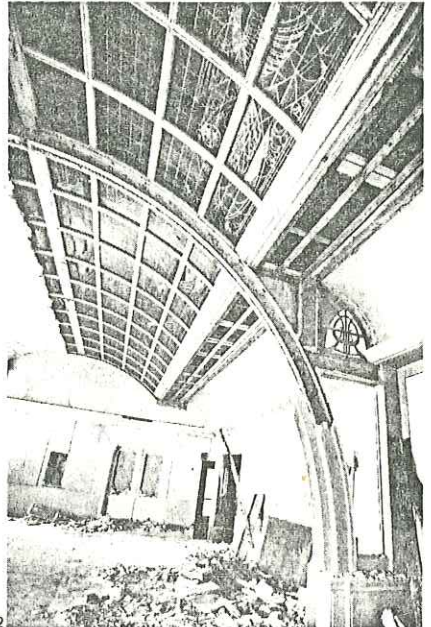
zuilengalerij voor de kamers over twee verdiepingen verdeeld door ijzeren zuiltjes, en gedeeltelijk uitgerust met forse stenen balustraden, maar een verdieping hoger met ijzeren hekjes“. Blijstra vervolgt: „Een kermist van steen en ijzer, zo zou men het Kurhaus kunnen noemen, maar dan een kermist, die vrolijk en onbezorgd alles wat stijl heeft, tart en alleen bestemd is om de mens een gevoel van ongedwongen plezier te bezorgen. Men heeft het gevoel, dat de architecten moeite noch kosten gespaard hebben om er nog eens wat tegenaan te gooien teneinde de feeststemming te verhogen.“ Blijstra gaat zo nog even door en constateert dan – hij schreef zijn boek in 1964 – „dat een aantal zalen, onder andere de ‚Corvette‘, zodanig verbouwd zijn dat er niet veel van is overgebleven. Dit restaurant met zijn aardige, nu geheel gecamoufleerde ijzeren bogen, was destijds een monument van de Art Nouveau, een vroeg monument voor Nederland en zelfs voor Europa (1886). Het is zeer jammer, dat het ijzerwerk en de decoraties in de wanden geheel zijn verdwenen, temeer omdat de bouwmeesters in dit bouwwerk onbekommerd alle soorten stijlen mengden“. Tot zover Blijstra, die, toen hij dit schreef, wel niet gedacht zal hebben, dat de oorspronkelijke versiering van de „Corvette“ nog eens voor de dag zou komen. Zijn objectieve, kritische geest zou er, ware hij nog in leven, moeite mee hebben, dit Scheveningse monument ontlusterd te zien, maar mogelijk

1. Zo zag de eetzaal van het Kurhaus er omstreeks 1900 uit.

Foto: Uit Vaarwel Scheveningen door mr. A. Adama Zijlstra

2. Zo kwam de koepel van La Corvette in het Kurhaus bij het slopen vrij

foto: Meyer Den Haag



dat hij er vrede mee zou hebben, dat het ooit nog eens elders een waardige plaats zal krijgen. Wij zouden dat in elk geval bijzonder toejuichen.

v.d.W.

**Jaarlijkse algemene ledenvergadering**  
Zaterdag 26 juni 1976 om 10 uur  
in Utrecht.  
Agenda en plaats van de vergadering  
in het mei-nummer.

## Rotterdam binnenstadsdag

Het Rotterdamse gemeentebestuur is van oordeel, dat het stadscentrum verfraaid moet worden. Hoe? Daarvoor kan de burgerij plannen indienen, bij voorkeur in de vorm van maquettes, tekeningen en fotomontages, in te leveren bij de Dienst van Stadsontwikkeling, Haagse Veer 35. Op 22 mei wordt een Binnenstadsdag gehouden en dan zullen de ingediende plannen in de hal van het stadhuis worden tentoongesteld. Creatieve inspraak van de burgerij zouden we dit kunnen noemen. We zijn nieuwsgierig naar het resultaat. Mogelijk dat het Rotterdamse voorbeeld navolging krijgt. Er zijn meer stadscentra die een opknappbeurt verdienen, maar waarvoor de plannen meestal op de tekenafels van de gemeente worden vervaardigd. De burgers komen er nauwelijks aan te pas.

v. d. W. 63